

Ha megkérdezik, neked mit jelent Kelet-Európa, rávágom, hogy az a kép, ami a szerkesztőség ablakán keresztül látok. Igen, annak a kopott, hámló tömbház (bocs: blokk) felső emeletének egy részletének látványa. Na, az a kis szelet, az a Kelet-Európa képem, abban a képben benne van minden, mint a Cseh Tamás-dalban.

{youtube}QRk2B9Q3Hpg{/youtube}

A hámló vakolat és az a hozzátoldott-tákolt, barna, ismeretlen valami, na, az Kelet-Európa, ami valahol [Budapesttől](#) nem sokkal [nyugatabbra](#) kezdődik és az ismeretlen Keleten, valahol Oroszországban véget ér, onnan még keletebbre is van, de az már nem is Európa.

Az már nem az enyém.

Az én Kelet-Európám egy szétrohadt, lepukkant, kerék nélküli, rozsdás roncsautó is, amire azt mondják, hogy jól működik és pont nekem való, tehát vegyem meg. Kelet-Európa az a hely, ahol Hrabal szerint sem érdemes kijózanodni, de már kafeai gondolatok sem születnek. Kelet-Európa a langyos, de mégis üdítő sör, az egyszerre édes és keserű ízek helye, aminél

nem tudtunk jobbat kitalálni. Kelet-Európa egy kicsit az a város is, ami amolyan [európakiadósa](#)
[n](#) egy távoli
bolygó: *itt*
élni nem rossz és itt élni nem jó.